

Το χρονικό ίδρυσης της ΕΔΕ

Μήνυμα από το ΔΣ της ΕΔΕ. Η ουσία του: «(...) Σας γνωρίζουμε ότι αποφασίστηκε ομόφωνα από το ΔΣ της ΕΔΕ να σας ανατεθεί η συγγραφή της Ιστορίας της ΕΔΕ συνοπτικά...». Τιμητική η πρόταση. «Ένα βότσαλο στη λίμνη». Τάραξε το θυμικό, προκάλεσε σελάγισμα της μνήμης. Ξεκίνησε η ανάκληση των παραστάσεων, από γεγονότα εκείνου του καιρού. Μαρτυρία, όπως βίωσα τα γεγονότα, παραθέτω. Δεν γράφω ιστορία. Η λέξη «ιστορία» είναι βαριά κουβέντα. Αναδεικνύει το μέγεθος του εγχειρήματος και ταυτόχρονα το αναιρεί. Την ιστορία την γράφουν τα γεγονότα. Όταν συμβαίνουν, η πλειονότητα αμέτοχη παρακολουθεί. Την ευθύνη για τη δημιουργία τους χρεώνονται ευάριθμοι, Ελάχιστα κρατούν σημειώσεις για τα δρώμενα. Οι επίγονοι τις μελετούν, τις αξιολογούν. Εκείνοι, σε χρόνο μέλλοντα, γράφουν την ιστορία. Τούτων, ούτως εχόντων, η μαρτυρία.

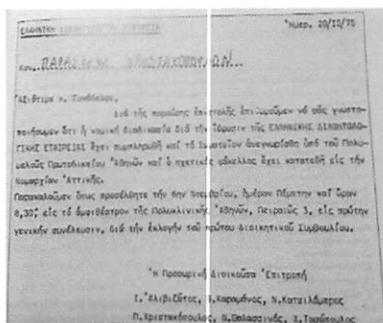
Αρχές της δεκαετίας του '70. Το ενδιαφέρον των μελών της ιατρικής κοινότητας για τον σακχαρώδη διαβήτη, απ' αρχής ζωηρό, με το πέρασμα του χρόνου λαμβάνει «μορφή επιδημίας». Η κινητικότητα μεγάλη, οι εξελίξεις ραγδαίες. Τα πρώτα, αμιγώς διαβητολογικά εξωτερικά ιατρεία, είναι γεγονός. Πρόκειται για αυτόνομες μονάδες, η χρησιμότητά τους αναγνωρίζεται, εντάσσονται στα πλαίσια των παθολογικών κλινικών. Βελτιώνονται οι παρεχόμενες υπηρεσίες στους νοσηλευόμενους διαβητικούς, ενώ ταυτόχρονα παρατηρείται αναβάθμιση, συχνά πρωτοποριακή, στο παραγόμενο ερευνητικό έργο των ασχολούμενων με τον διαβήτη.

Στη συγκυρία αυτή οι συνθήκες ήταν ώριμες και ο καιρός εύθετος. Έτσι, η εμφάνιση το 1975 της Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας [ΕΔΕ] δεν προέκυψε ως «κεραυνός εν αιθρία». Ήταν το επιστέγασμα της προσπάθειας, ύστερα από αλλεπάλληλες, χρονοβόρες διαβουλεύσεις, οξυδερκών ατόμων. Τους πήρε αρκετό καιρό να δρομολογηθούν οι απαραίτητες γραφειοκρατικές ενέργειες για την υλοποίηση του εγχειρήματος. Έτσι, Διοικούσα Επιτροπή επιμελήθηκε του σχεδιασμού ολιγομελούς. Η σύνθεσή της: Τζων Αλιβιζάτος, Φώτης Παυλάτος, Πάρις Χριστακόπουλος, Βάσος Καραμάνος, Νίκος Θαλασσινός, Διονύσιος Ίκκος, Νίκος Κατσιλάμπρος, Χρήστος Τασσόπουλος.

Ο Φώτης Παυλάτος θυμάται: «Με την κορύφωση του ενδιαφέροντος για τον διαβήτη, γίνεται πλέον επιτακτική η ανάγκη της ίδρυσης της "Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας". Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρω το ενδιαφέρον και την προτροπή προς τον Τζων Αλιβιζάτο για την ίδρυση της Εταιρείας ενός διεθνώς γνωστού διαβητολόγου ελληνικής καταγωγής, που ζει στο Dusseldorf της Γερμανίας, του Πλάτωνα Πετρίδη, πολύ καλού φίλου πολλών από εμάς. Έτσι ο Τζων προεδρεύει μιας προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής, που συντονίζει τις διαδικασίες για την ίδρυση της Εταιρείας, ο Διονύσιος Ίκκος καθοδηγεί και ο Πάρις Χριστακόπουλος με τον Βασίλη Καραμάνο προχωρούν στη σύνταξη του καταστατικού».

Το πρώτο βήμα για την αναγνώριση της Εταιρείας Από-τελεί η κατάθεση αίτησης προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Α-

Φωτοτυπία της επιστολής ενημέρωσης των ιδρυτικών μελών

Η κατάθεση αίτησης προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, υπογεγραμμένη -σύμφωνα με το νόμο- από τριάντα γιατρούς, οι οποίοι λογίζονται ως τα ιδρυτικά μέλη της. Η αναφορά των ονομάτων τους με τη σειρά που υπέγραψαν την αίτηση: Παυλάτος Φώτης, Μπίλης Αντώνιος, Ζέρβας Κωνσταντίνος, Διζικιρίκης Βασίλειος, Παρίσης Αθανάσιος, Θαλασσινός Νικόλαος, Ρήγας Ανδρέας, Τούντας Χαράλαμπος, Τσιότρας Στέργιος, Καυκαλάς Μιχαήλ, Λάκκα-Παπαδόδημα Έλλη, Τασσόπουλος Χρήστος, Ντάλλης Κωνσταντίνος, Παπαδημητρίου Παναγιώτης, Κατσιλάμπρος Νικόλαος, Χριστακόπουλος Παρασκευάς, Καρδάτος Χαράλαμπος, Καραμάνος Βασίλειος, Αλιβιζάτος Ιωάννης, Κοκλάμης

Ευστράτιος, Ίκκος Διονύσιος, Δάκου-Βουτετάκη Αικατερίνη, Πετρόπουλος Ευάγγελος, Χατζηλουκά-Μάντακα Αλίκη, Σταματέλλος Γεώργιος, Σφηκιάκης Παύλος, Χατζηϊωάννου Ιωάννης, Ξηρομερίτης Νικόλαος, Θεοδοσιάδης Γεώργιος, Χλουβεράκης Κωνσταντίνος.

Με την ολοκλήρωση των νομικών διαδικασιών, αναγνωρίζεται το σωματείο υπό την επωνυμία: «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΒΗΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ». Τον Οκτώβριο του 1975 αποστέλλεται προς τα ιδρυτικά μέλη πρόσκληση για την πρώτη Γενική Συνέλευση (φωτο), η οποία πραγματοποιήθηκε στις 6 Νοεμβρίου 1975 στο αμφιθέατρο της Πολυκλινικής Αθηνών. Έτσι, η 6^η Νοεμβρίου είναι και η γενέθλιος ημέρα της Εταιρείας. Τα ιδρυτικά μέλη που συμμετείχαν στη συνέλευση, εξέλεξαν το εννεαμελές διοικητικό συμβούλιο, απαρτιζόμενο από τους: Τζων Αλιβιζάτο, Πάρις Χριστακόπουλο, Ανδρέα Ρήγα, Νίκο Θαλασσινό, Βασίλη Καραμάνο, Νίκο Κατσιλάμπρο, Κωνσταντίνο Ζέρβα, Φώτη Παυλάτο και Χρήστο Τασσόπουλο.

Κατά την πρώτη συνάντηση των μελών του, στα γραφεία της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών, όπου τα πρώτα χρόνια, από την ίδρυσή της, φιλοξενούνταν η ΕΔΕ, στις 17 Νοεμβρίου, το εννεαμελές συμβούλιο συγκροτήθηκε εις σώμα, το οποίον καταγράφεται ως το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας. Η σύνθεσή του:

Πρόεδρος: Τζων Αλιβιζάτος.

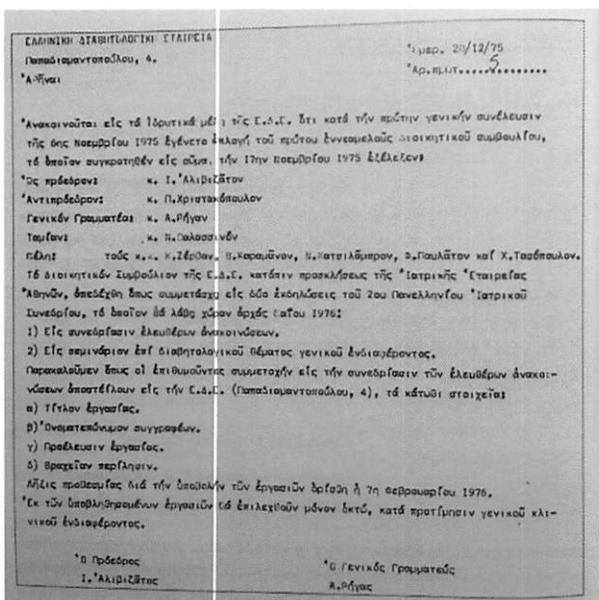
Αντιπρόεδρος: Πάρις Χριστακόπουλος.

Γεν. Γραμματέας: Ανδρέας Ρήγας.

Ταμίας: Νίκος Θαλασσινός.

Μέλη: Βασίλης Καραμάνος, Νίκος Κατσιλάμπρος, Κωνσταντίνος Ζέρβας, Φώτης Παυλάτος, Χρήστος Τασσόπουλος.

Το νεοσύστατον Δ.Σ. της ΕΔΕ απεδέχθη πρόσκληση της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών και δήλωσε συμμετοχή σε δύο εκδηλώσεις του 2^{ου} Πανελληνίου Ιατρικού Συνεδρίου, που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Μαΐου 1976. Ήταν η πρώτη μετά τη συγκροτήσή του σε σώμα απόφασή του. Την οποία κοινοποίησε στα μέλη της Εταιρείας, όπως φαίνεται από το φωτοτυπημένο πρακτικό της πρώτης συνεδρίασης¹.

Η ίδρυση της ΕΔΕ σηματοδοτεί την παρουσία του Σακχαρώδη Διαβήτη ως επίσημης οντότητας. Πυροδοτεί την έναρξη πολλαπλών δραστηριοτήτων τόσο από το ΔΣ, όσο και από τα μέλη της. Συνοπτικώς: Στο καταστατικό της Εταιρείας προβλέπεται η έκδοση περιοδικού με σκοπό την έγκυρη ενημέρωση των ατόμων με διαβήτη σε πρακτικά θέματα. Το πρώτο τεύχος με τίτλο «**Διαβητολογικά Νέα**» κυκλοφόρησε στις 10 Δεκεμβρίου 1976. Το σχήμα του μικρό, οι σελίδες του δύο τυπογραφικά (32 σελίδες). Η διανομή του από τα εξωτερικά ιατρεία ατελώς. Η έκδοσή του τριμηνιαία, η προσφορά του ήταν σημαντική, η κυκλοφορία του αδιάλειπτη, παρά τις δυσκολίες για τη συγκέντρωση της ύλης. Εμπνευστής ο Τζων, πρώτοι συντάκτες ο Βάσος Καραμάνος και Νίκος Κατσιλάμπρος. Από τον τρίτο χρόνο της έκδοσης και για διάστημα περίπου δώδεκα ετών, υπεύθυνος για την έκδοση ήταν ο γράφων. Το

περιοδικό αναβαθμίστηκε, το σχήμα έγινε μεγαλύτερο, οι σελίδες αυξήθηκαν και το τιράζ τριπλασιάστηκε. Συνεχιστές της ανανεωμένης εμφάνισης, που δεν είχε τίποτα να ζηλέψει από ανάλογες επαγγελματικές εκδόσεις, αρχικώς ο Θάνος Κοφίνης, αργότερα η Βαζαίου-Γερασιμίδου και κατόπιν ο Αλέξης Σωτηρόπουλος.

Η πρώτη επίσημη εμφάνιση της ΕΔΕ, όπως φαίνεται και από την φωτοτυπία, έγινε στο Δεύτερο Πανελλήνιο

1. Ο «δαίμων» της γραφομηχανής, έβαλε το δαχτυλάκι του. Άλλαξε την ημερομηνία από 25 / 11 σε 25 / 12!

Ιατρικό Συνέδριο που έλαβε χώραν από τις 6-9 Μαΐου 1976. Συμμετείχε σε δύο εκδηλώσεις. Η μία εξ αυτών, αφορούσε σε δίωρης διάρκειας συνεδρίαση, με την προφορική ανάπτυξη ερευνητικών εργασιών των μελών της. Ο γράφων είχε τη χαρά να είναι ο πρώτος ομιλητής, στην πρώτη επίσημη συμμετοχή της ΕΔΕ σε Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο. Ο τίτλος και οι συγγραφείς της εργασίας: «Μεταβολαί του γαλακτικού οξέος, μετά άσκηση, σε διαβητικούς λαμβάνοντας φαινφορμίνη ή γλυβενκλαμίδην». Χ.Δ. Τούντας, Β. Καραμάνος, Π. Χριστακόπουλος, Γ. Ροντογιάννης. Διαβητολογικό Ιατρείο Β' Πανεπιστημιακής Παθολογικής Κλινικής, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Αθηνών.

Ο λόγος ξανά στον Φώτη Παυλάτο. Στην εκδήλωση για τα τριάντα χρόνια από την ίδρυση της ΕΔΕ, αναφέρεται σε στοιχεία για τις δραστηριότητες της Εταιρείας, από το «Οδοιπορικό στα χνάρια του Διαβήτη», βιβλίο του γράφοντος. Η συγγραφή του, κατόπιν προτροπής του Δ.Σ. της ΕΔΕ και η έκδοση σε 2.000 αντίτυπα με την φροντίδα της.

«(...) Το Κεφάλαιο "Νέα Εποχή-Άνοιξη", δίνει μια πανοραμική και λεπτομερή αναφορά για τα δρώμενα, στα τελευταία 30 χρόνια, τα οποία και γιορτάζουμε σήμερα, από την ίδρυση της Εταιρείας μας. Η "φωτιά έγινε πυρκαγιά", όπως λογοτεχνικά χαρακτηρίζει την Εποχή αυτή ο συγγραφέας. Το "δέντρο" ανθίζει γρήγορα στον πνευματικό κάμπα της χώρας μας και αποδίδει πολυτιμους καρπούς σε όλα τα πεδία της Διαβητολογίας.

Το 1986 ιδρύεται στη Θεσσαλονίκη η Διαβητολογική Εταιρεία Βορείου Ελλάδος (ΔΕΒΕ) με πρωτοπόρους τον Δημήτρη Καραμήτσο, Νίκο Παπάζογλου, Μίλτο Αλεβίζο, Γιώργο Παπαλεξίου και άλλους. (...) Το 1997 ιδρύεται "το Εθνικό Κέντρο Πρόληψης και Θεραπείας του Σακχαρώδη Διαβήτη και των επιπλοκών του" (ΕΚΕΔΙ) με Πρόεδρο τον καθηγητή Σωτήρη Ράπτη. Αναβαθμίζονται σε Διαβητολογικά Κέντρα 16 Διαβητολογικά Ιατρεία σε με-γάλα νοσοκομεία. Οργανώνονται και λειτουργούν διαβητολογικά ιατρεία σε Παθολογικές κλινικές και Κέντρα Υγείας, τα οποία σταδιακά στελεχώνουν ιατροί μετεκπαιδευθέντες στα Διαβητολογικά Κέντρα. Δραστηριοποιούνται τα άτομα με διαβήτη. Ιδρύουν Ενώσεις και Συνομοσπονδίες με σκοπό την καλύτερη εκπαίδευσή τους, την πληροφόρηση και γενικά την αντιμετώπιση προβλημάτων απότοκων του διαβήτη.

Ιδιαίτερη μνεία στην αντιμετώπιση του Παιδικού, Νεανικού (Τύπου 1) Διαβήτη, όπου η οργάνωση των Διαβητολογικών Ιατρείων, ο αγώνας κατά του Νεανικού Διαβήτη, και η προσφορά της Καθηγήτριας Αικατερίνης Δάκου-Βουτετάκη, του Καθηγητή Χρήστου Μπαρτσόκα, του Δημήτρη Χιώτη και των συνεργατών τους, των Επίκ. Καθηγητών Χαρ. Ανουσάκη, Χαρ. Θεοδωρίδη και των παιδίατρων Χριστίνας Καραγιάννη, Ανδριανής Βαζαίου-Γερασιμίδα και Ε.Τσούκα, ξεπέρασαν κάθε προσδοκία. (...) Ο συγγραφέας δεν παραλείπει να εξάρει τον σημαντικό ρόλο και τη συμβολή όχι μόνον των Διαιτολόγων στην άνθηση της Διαβητολογίας στη χώρα μας, αλλά και των Επισκεπτριών Υγείας, Νοσηλευτών και Ψυχολόγων, που ολοκληρώνουν την ομάδα "Επίθεσης" κατά του Διαβήτη».

Κορυφαία στιγμή, μέχρι την επόμενη, στη διαδρομή της ΕΔΕ, είναι η ανάθεση της οργάνωσης στην Αθήνα του 16^{ου} Πανευρωπαϊκού Συνεδρίου, από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη Μελέτη του Διαβήτη (EASD), τον Σεπτέμβριο του 1980. Η επιτυχία εντυπωσιακή. Συμμετείχαν περισσότεροι από 2.000 συνέδριοι, αριθμός ρεκόρ για τότε. Ταυτόχρονα έγιναν δύο δορυφορικά συμπόσια, πριν και μετά από το κυρίως συνέδριο.

Το πρώτο στην αρχαία Ολυμπία, 21-23 Σεπτεμβρίου, με οργανωτές τους Β. Καραμάνο, Π. Χριστακόπουλο και θέμα «Άσκηση και Διαβήτης».

Το δεύτερο, με οργανωτή τον Τζων Αλιβιζάτο, ήταν το «6^ο Ευρωπαϊκό Μεταπτυχιακό Συνέδριο για τον Ασκούμενο Ιατρό». Έγινε εν πλω, κατά την διάρκεια τριήμερης περιήγησης, 29 Σεπτεμβρίου έως 2 Οκτωβρίου, στα νησιά του Αιγαίου Μύκονο, Κω, Σαντορίνη.

Η επόμενη κορυφαία στιγμή για την ΕΔΕ, η ανάθεση από την EASD της οργάνωσης του 41^{ου} Πανευρωπαϊκού Συνεδρίου της στην Αθήνα. Πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2005 στο στάδιο «ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ». Το παρακολούθησαν 13.000 συνέδριοι. Για την ακρίβεια 13.083!, κατά τον πρόεδρο της οργανωτικής επιτροπής Σ. Ράπτη. Στα πλαίσια του συνεδρίου οι καθηγητές Σπύρος Μαρκέτος και Χρήστος Μπαρτσόκας, οργάνωσαν στους Δελφούς, από τις 7-9 Σεπτεμβρίου διεθνές δορυφορικό συμπόσιο για τα «2.000 ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ». Οι οργανωτές υποδέχτηκαν τους από 26 χώρες συνέδρους με τη φράση: «Η Ιστορία της Ιατρικής, είναι περισσότερο Ιατρική και λιγότερο Ιστορία». Το συμπόσιο, υπό την αιγίδα του Εθνικού και

